

Barcelona, 23 de setembre de 2010

ANY III. núm.

92

Una trobada a Vic per celebrar 30 anys d'història junts

Una jornada de festa, una trobada de religioses i religiosos procedents dels quatre punts cardinals de Catalunya per viure la joia de la filiació en l'Eucaristia i el goig de la fraternitat en un clima de comunió i diàleg.

Comunió i diàleg que han estat les característiques d'aquests trenta anys d'itinerari junts, tot intentant discernir la voluntat de Déu en una Església i en un món ple de canvis. Res no és fàcil, però l'esperança i la fe ens impulsen a viure l'amor. Volem reproduir físicament, presencialment, la nostra unió. Dos reptes bateguen en el fons de la mateixa: la fidelitat al Concili Vaticà II i la resposta a un nou període històric en l'adveniment de la democràcia.

Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, ens escrivia la setmana passada: "La capital d'Osona és bressol de congregacions religioses. Al segle XIX, els fundadors, profundament enamorats de Crist, santa Joaquina Vedruna, sant Antoni Maria Claret, sant Francesc

Coll, el venerable Joan Collell i la venerable Caterina Corominas, van iniciar els primers passos de famílies religioses, que tant de bé han fet i fan a l'Església i a la nostra societat i que en aquests moments són presents en tot el món". Vic és el lloc escollit.

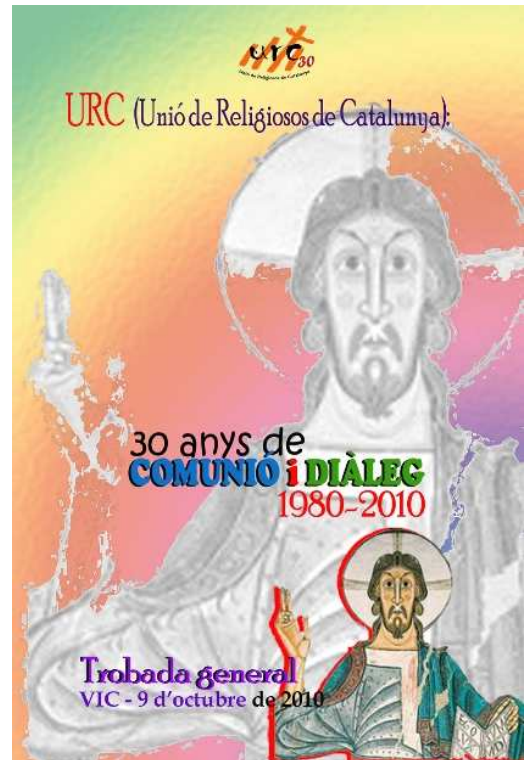
ENCARA HI SOU A TEMPS!!! ÚLTIMS DIES!!!

DATA LÍMIT D'INSCRIPCIÓ, 27 de setembre de 2010, dilluns, inclòs

URC: 30 ANYS DE COMUNIÓ I DIÀLEG

El 29 d'abril de 1980 es va prendre la decisió d'aplegar la branca femenina i la branca masculina de la CONFER en una nova associació, anomenada la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Dues línies força estaven en el rerefons d'aquesta creació: una fidelitat al Concili Vaticà II, que propicia un clima de diàleg a l'interior de l'Església així com també un diàleg amb la cultura i el món, i la resposta als esdeveniments desencadenats per l'adveniment de la democràcia.

Volem celebrar aquests 30 anys de comunió i diàleg. Comunió amb Déu a través de la pregària i de l'espiritualitat. Comunió amb els homes i dones a través de la missió compartida i del servei a les persones, especialment les més necessitades. Diàleg entre les institucions en recerca de la veritat i de l'amor. Diàleg amb la cultura i amb la societat. Vic, com a punt de referència, ens aplegarà per fer visible aquesta comunió i diàleg, que han presidit les nostres relacions intercongregacionals. Els al·licients de trobar-nos a Vic són nombrosos i la ciutat sempre ha tingut una vinculació fortament espiritual.

El **dia 9 d'octubre de 2010, dissabte**, ha estat la data elegida per la Unió de Religiosos de Catalunya per a la **Trobada general de la Vida Religiosa a Vic**.

Es tracta de trobar-nos en una jornada festiva per celebrar la nostra fe, la nostra fraternitat. La vostra presència és una manera d'expressar la vostra estima en aquest projecte intercongregacional al servei de la vida religiosa a Catalunya. Tots hi sou convidats!

Recordeu: DATA LÍMIT D'INSCRIPCIÓ, 27 de setembre de 2010, dilluns

Atesa l'escassetat de temps i la complexitat de l'organització (reserva d'autocars, reserva de visita al Museu Episcopal, tiquets de dinar, etc.), **cal fer la inscripció en el temps previst de manera improrrogable**. Aquesta observació és de gran importància i cal que tothom la tingui en compte.

1. HORARI

- **10.30 h** Concentració a la plaça de la catedral
- **10.45 h** Acolliment i explicació de la catedral
- **11.00 h** **Missa** presidida per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic
- **12.15 h** **Visites** en grups
Llocs: Museu Episcopal (cal fer reserva), Antoni Mª Claret, Joaquina Vedruna, Francesc Coll, Sant Miquel dels Sants...
- **14.00 h** Desplaçament al Seminari
- **14.30 h** **Dinar de germanor** al Seminari
- **16.30 h** **Moment de compartir**
- **17.30 h** Tornada

2. VIATGE

Es preveu l'organització d'autobusos des de diferents llocs de Catalunya per facilitar el viatge i l'arribada a Vic. Creiem que és millor utilitzar aquest transport, ja que farà més fàcil l'accés als diversos llocs de la trobada.

Possibles línies i llocs de sortida. A partir de les inscripcions, es concretaran els itineraris.

Autocars Ripollet Bus

Autocar 1	Tortosa Jesús-Tortosa / Tortosa – Cambrils – Reus - Tarragona
Autocar 2	Girona Girona - Caldes de Malavella – Calella – Arenys – Mataró Els viatgers de Figueres hauran d'anar a Girona
Autocar 3	Badalona-Barcelona Badalona - Barcelona
Autocars 4, 5 i 6	Barcelona Anada. Sortida des de Barcelona Tornada. Arribada a Barcelona Sortida des de la plaça dels Països Catalans de Barcelona, al costat de l'estació de Sants Els viatgers de l'Ametlla del Vallès, El Prat de Llobregat, Cornellà de Llobregat, Sant Feliu de Llobregat i Barcelona Sant Andreu hauran d'anar a l'estació de Sants
Autocar 7	Sabadell Els viatgers de Terrassa i Manresa hauran d'anar fins a Sabadell Centre.
Autocar 8	Lleida Lleida - Igualada

3. INSCRIPCIONS

Normes per a la inscripció

1. Empleneu el full d'**inscripció per comunitat**, calculant l'import total de les vostres inscripcions (número de participants x 30 euros). Aquests 30 € són un ajut al cost del viatge, de l'entrada al museu, del dinar i del pagament de diverses despeses. S'aplica, com en les trobades anteriors, el criteri solidari del preu únic per a totes les persones participants, al marge dels serveis que utilitzin.

2. En el full d'inscripció, cal indicar també:

- si un religiós sacerdot vol **concelebrar** (haurà de portar estola verda)
- si es vol visitar el **Museu Episcopal**

3. Envieu el full d'inscripció i una fotocòpia de **l'ingrés**

- per correu ordinari (URC, plaça Urquinaona, 11, 2n 2a · 08010 Barcelona),
- per correu electrònic (urc.info@gmail.com) o
- per fax (93 412 38 82) abans del 27 de setembre, inclòs.

4. Feu un ingrés o transferència bancària amb la quantitat total de la comunitat al número de compte de "la Caixa" 2100-3040-06-22-00340826, a nom de l'URC, posant el concepte **30 anys**. En fer la inscripció, indiqueu-hi el **nom de la comunitat i de la Institució**.

5. Els **autocars** s'organitzaran segons el nombre de persones. Algunes línies poden fusionar-se amb altres.

6. En arribar a Vic, el 9 d'octubre, al matí, cal que un representant de la comunitat es presenti a l'acollida, on li donaran la **identificació** que els permetrà entrar al dinar. Oportunament, es donaran indicacions més precises. Hi haurà un únic menú per a tothom.

Per a qualsevol consulta o suggeriment, **podeu trucar a la Noe** (93 302 43 67), de dilluns a divendres, de 15 a 19 hores.

17 d'octubre de 2010, sis noves canonitzacions

El Papa Benet XVI proclamarà 6 nous sants durant una cerimònia al Vaticà el dia 17 d'octubre d'aquest any. Entre aquests nous sants hi ha **Candida Maria de Jesus Cipitria y Barriola (1845-1912), la fundadora espanyola de la Congregació de les Filles de Jesús** i Mary MacKillop, la primera australiana en la història a ser declarada santa. Les

canonitzacions es van aprovar durant un consistori (trobadura de tots els cardenals de Roma) el 19 de febrer. Els altres sants en programa per al 17 d'octubre són André Bessette, el fundador de l'Oratori de St. Joseph de Montreal; Stanislao Soltys (1433-1489), un religiós polonès; Giulia Salzano (1846-1929), la fundadora italiana de la Congregació de les Germanes Catequistes del Sagrat Cor; Camilla Battista da Varano (1458-1524), una italiana de l'orde de les Germanes Pobres de Santa Clara.

El santuari del Miracle – Casa d'Espiritualitat 1980 - 2010

**Trenta anys al servei de l'acolliment,
com a espai de reflexió i pregària**

*Palpar la veu del silenci en un santuari al
batec de la comunitat monàstica en un
quadre on la natura parla*

PROGRAMA ACTIVITATS

8-12 octubre **La pregària del cor** / La pregària que neix de la litúrgia (bizantino-eslava catòlica) / Vicenç Santamaria, monjo.

15-17 octubre **Vorejant l'ànima humana** / Bíblia i Psicologia II / Aprofundint el món dels somnis / Toni Pou - Ramon Ribera, monjos.

29 octubre-1 novembre

Natura i Espiritualitat / Les quatre estacions / 1. La tardor / Per respirar l'alè de la creació seguint els cicles de la Natura.

12-14 novembre **Ikebana** / Art floral, meditació, natura / Vicenç Santamaria, monjo.

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Tel.: 973 480 045 / 649 465 814 - www.santuarielmiracle.com

casespi@santuarielmiracle.com - 25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

Curs sistemàtic de formació inicial

Un nou curs esdevé una nova oportunitat per oferir el curs sistemàtic de formació inicial, adreçat a postulants i novicis/es de les diferents congregacions. Cada dilluns, de 2/4 de 4 de la tarda a 2/4 de 8, s'imparteixen matèries de formació. Aquest curs té l'avantatge de fer-se en un clima intercongregacional que enriqueix la visió eclesial dels seus participants.

Aquest curs té un interès especial perquè fomenta la intercongregacionalitat, aporta valors formatius en un moment de pocs postulants i novicis tot enriquint la perspectiva de la vida religiosa i les societats de vida apostòlica, serveix de noves fonts d'informació que permeten compartir amb mestres i responsables de formació i obre nous horitzons de diàleg i reflexió.

CALENDARI	1r trimestre	2n trimestre	3r trimestre
	4 octubre 20 desembre 9 dies	10 gener 21 març 10 + 1 dies	28 març 13 juny 10 dies
	1. 04 octubre ----- 2. 18 octubre – inaug. 3. 25 octubre ----- 4. 08 novembre 5. 15 novembre 6. 22 novembre 7. 29 novembre 8. 13 desembre 9. 20 desembre ADVENT: 18 desembre	1. 10 gener 2. 17 gener 3. 24 gener 4. 31 gener 5. 07 febrer 6. 14 febrer 7. 21 febrer 8. 28 febrer 9. 07 març 10. 14 març 11. 21 març, monogràf. QUARESMA: 9 abril	1. 28 març 2. 04 abril 3. 11 abril ----- 4. 02 maig 5. 09 maig 6. 16 maig 7. 23 maig 8. 30 maig 9. 06 juny 10. 13 juny SORTIDA: 18 JUNY

a) Institucions que hi participen en aquest any

Germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor

Mercedaris

Companyia Filles de la Caritat

Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció

Puresa de Maria

Carmelites de Sant Josep de Girona

Germans Franciscans de la Creu Blanca

b) Inscripcions

El dia 4 d'octubre comença el curs de formació sistemàtica adreçat a novicis i a postulants, que s'imparteix els dilluns durant l'any. Cal que totes les institucions que hi

participin ho comuniquin al més aviat possible a la Noe (urc.info@gmail.com o telèfon 93 302 43 67, tardes de 3 a 7).

c) Matèries del primer trimestre

H^a de les diverses formes de vida fraterna - Josep M. Vallejo
Consagració i vots - Lluís Serra
Psicologia i espiritualitat - Asun Puche
Discerniment vocacional - Eulàlia Jubany

Les Avellanes continua fent història

El 10 de setembre el monestir de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes va escriure un nou capítol en la seva història secular. L'Institut Marista va celebrar els seus primers cent anys de presència en aquest monestir que va ser fundat al segle XII pels premonstratesos. Van ser dies de celebració, de recordar vivències compartides, de retrobar antics companys... Una gran festa marista presidida per la voluntat de continuar escrivint i fent història a redós d'aquest bell monestir i amb l'eslògan "100 anys de nova vida".

Catalunya Cristiana (23 de setembre 2010) li ha dedicat un ampli reportatge en la secció "En primer pla", escrit per Carme Munté, en la qual s'inclouen les dues entrevistes que recollim tot seguit.

Emili Turú, superior general de l'Institut dels Germans Maristes "Volem redescobrir la nostra vocació com a religiosos germans"

Què representa per als maristes el monestir de les Avellanes?

Per als maristes de Catalunya és com la casa pairal i, per tant, és un punt de referència entranyable. Hi ha molts maristes que s'han format en aquesta casa i que estan repartits arreu dels cinc continents. Per als maristes d'arreu del món, és també un punt interessant de referència perquè són molts els aspectes que en fan una casa única. Que jo sàpiga no hi ha cap altra casa marista arreu del món que se situï en una tradició de monestir al llarg de pràcticament 800 anys. Per tant, és una casa important, entranyable i que marca també el temps de canvi que estem vivint en el sentit que ha sabut transformar-se segons les necessitats del moment.

Tenint en compte que l'any 2017 es viurà el bicentenari de l'Institut Marista, quins són els reptes actuals pel que fa a

l'educació i la pastoral?

Hi ha reptes que tenen relació amb el nostre ésser com a religiosos dins de l'Església, en el sentit que nosaltres som religiosos germans. Alguns diuen que aquest estatus ens situa gairebé en els llimbs perquè al Dret Canònic és difícil de trobar-lo, i perquè a la pràctica moltes vegades som ignorats. En aquest sentit, crec que estem en un moment de redescobriments de la nostra vocació com a religiosos germans en el si de l'Església i, per tant, en un moment de recomprometre'ns amb aquesta vocació. D'altra banda, tenim tots els reptes

que afecten l'actualització de la nostra missió. El món és molt canviant i, per tant, cal trobar les noves maneres de comunicar la fe als infants i els joves d'avui i de respondre a les noves necessitats. Les respostes d'ahir, probablement, no serveixen per avui, perquè les preguntes són diverses.

Com es veu des de Roma la realitat de Catalunya?

La veritat és que passo més temps viatjant pel món que no pas residint a Roma. Fa uns dies vaig llegir que, segons Mn. Josep M. Ballarín, "el país està fotut", i aquesta pot ser una definició ràpida i breu. Des d'aquesta mirada llunyana que és la meua, tinc la impressió que moltes vegades el país s'ofega en problemes massa interns. Se suposa que el principal interès hauria de ser servir el país de la millor manera possible, quan la realitat és que moltes vegades per interessos partidistes gastem forces en batalles inútils. Són tantes les necessitats del món d'avui i són tantes les necessitats dins de Catalunya, que hauríem de preguntar-nos per què gastem tantes energies amb batalles inútils.

Com definiria el carisma de sant Marcel·lí de Champagnat?

D'una banda, és un carisma al servei i la promoció de la persona humana, molt especialment dels infants i dels joves. Des d'aquest punt de vista tenim més actualitat que mai perquè, malauradament, encara són milions els infants i els joves que estan privats dels seus drets més bàsics. De l'altra, és un carisma al servei de l'Església i, especialment, del seu rostre més marià, a l'estil de la Pentecosta, quan els apòstols es trobaven presidits per una dona, Maria. Marcel·lí Champagnat ens va imaginar com a religiosos germans maristes. En aquest sentit, parlem de construir una Església mariana; parlem de fer una contribució a l'Església universal construint un rostre marià de l'Església; parlem d'una Església circular, de germans, en la fraternitat, més que no pas de jerarquies o d'una Església que es pot presentar com a excessivament clericalitzada.

En aquest sentit, parlem de construir una Església mariana; parlem de fer una contribució a l'Església universal construint un rostre marià de l'Església; parlem d'una Església circular, de germans, en la fraternitat, més que no pas de jerarquies o d'una Església que es pot presentar com a excessivament clericalitzada.

Què ha canviat des de la canonització del seu fundador l'any 1999?

Potser el canvi més visible és el caràcter de compromís internacional. Sempre hem estat una congregació religiosa internacional, però moltes vegades hem viscut una mica aïllats als nostres països. Des del moment de la canonització vam prendre consciència que Marcel·lí Champagnat era un sant de l'Església i no solament una mena de propietat nostra. Així doncs, en els darrers anys hem impulsat el projecte "Ad Gentes" per a l'Àsia, on tenim un grup de més de cinquanta germans. Aquest és un distintiu en el qual espero que anirem creixent cada dia més.

Maurice Berquet, provincial de L'Hermitage

"La comunitat de l'Hermitage reflecteix la comunió entre laics i germans"

Com viu l'Institut Marista els preparatius dels 200 anys de la seva fundació?

Aquesta, de fet, va ser una idea molt present en el darrer capítol general, en el sentit que ens trobem en camí cap a aquest aniversari de la fundació de l'Institut Marista. Els 200 anys coincidiran, a més, amb un capítol general, i durant aquest temps volem retornar als nostres

orígens. El nostre ésser com a germans no és fàcil d'expressar, sobretot en una Església que posa tant l'accent en els sacerdots.

Què caracteritza la vessant mariana de l'Institut Marista?

Durant molt de temps s'ha pensat que l'animació mariana era només espiritual, però també és una actitud que té a veure amb la manera de relacionar-nos amb els altres. Hi ha dues imatges de Maria que ens van impactar molt en el darrer capítol general: la primera és quan Maria se'n va de pressa a visitar la seva cosina Elisabet i la segona és a les noces de Canà, quan Maria està amatent a tot el que necessita la gent. Aquestes són les actituds marianes que han de marcar la nostra tasca al servei dels infants i dels joves.

Com a provincial de L'Hermitage (província que aplega Algèria, Catalunya, França, Grècia, Hongria i Suïssa), quins són els reptes de conjunt?

Els reptes han estat definits pel nostre darrer capítol provincial. Serien quatre pistes d'acció o d'animació per a la província en els propers tres anys: la missió a favor dels joves, especialment els més desfavorits; la comunió entre laics i germans; la vida dels germans, en el sentit de reprendre el sentit profund de la nostra vocació com a "germanets de Maria"; i l'ús evangèlic dels nostres béns, és a dir, de quina manera actuem d'acord amb l'evangeli.

En quin sentit els laics han de consolidar la seva presència a la congregació?

Sobre aquesta qüestió és interessant fer un cop d'ull a la història. A l'inici els laics eren treballadors de les nostres escoles i tenien un paper de suplència en relació amb els germans. Després van esdevenir associació; ara ja parlem de comunió. És clarament un canvi de visió i d'idea sobre els llaços que necessitem desenvolupar entre nosaltres. Fa cinquanta anys, hi havia 8.500 germans maristes que tenien cura d'uns 250.000 alumnes. Avui tenim cura de més del doble d'aquests alumnes, i som 5.000 germans menys. És a dir, el paper dels laics és insubstituïble.

La casa de L'Hermitage, recentment restaurada, és una comunitat formada per laics i germans d'arreu del món. Quina és la importància d'aquesta casa per a la província i per a tot l'Institut Marista?

El 22 de setembre hem tingut la inauguració oficial de la restauració de l'edifici. És evident que L'Hermitage té un paper fonamental per a tots els maristes, tant germans com laics. La seva renovació és un fet que s'inscriu en la dinàmica dels nostres orígens. Quan el pare Marcel·lí Champagnat va començar aquesta construcció, molta gent el va prendre per boig perquè no tenia diners. Ell responia que ja pagaria les obres amb el tresor de la providència. Avui també nosaltres hem rebut donacions amb les quals no comptàvem a l'inici de la restauració. L'Hermitage ofereix un espai de formació als maristes d'arreu del món i per això tot l'Institut es va involucrar en aquest projecte. Destaca també la comunitat de germans i laics que té cura de L'Hermitage, la segona comunitat mixta que tenim a la província. Ofereix aquesta imatge nova de comunió: germans i laics treballant plegats en un mateix projecte.

A TODOS LOS PERIÓDICOS

José Ignacio González Faus
La Vanguardia, 4 setembre 2010

Llevo diez años colaborando en este diario. Pensé varias veces en un artículo como el de hoy; pero temía que no lo publicaran o me agradecieran los servicios prestados. Y he aquí que ahora comienza el tema a romper el cascarón de silencio en el que estaba encerrado...

El próximo 23 de septiembre se celebra el día contra la trata de seres humanos. Con este motivo me dirijo hoy a toda la prensa escrita que, a la hora de escribir sus editoriales, nunca deja de proclamar altos criterios éticos (aunque suele tolerar las críticas aún menos que la santa madre iglesia). Quisiera hacer una petición casi desesperada, para que todos los diarios dejen de publicar anuncios de prostitución, camuflados bajo eufemismos de encuentros, contactos y demás.

La trata de mujeres constituye una de las esclavitudes más ominosas de nuestro tiempo. La prostituta de hoy ya no es la Manon Lescaut del s. XVIII; ni siquiera la Sonia de Dostoyevski del XIX. Según testimonio de Iñaki Gabilondo, en un telediario de la 4, más del 90% de las mujeres que ejercen la prostitución en nuestro país, lo hacen a la fuerza. La mitad son auténticas esclavas, traídas desde fuera con engaños, secuestradas, sin documentación y obligadas, además, a pagar una supuesta deuda contraída por el pasaje a España. Otras acabaron así por culpa del paro, o por la necesidad de enviar dinero a la familia en Nigeria o Colombia. Su jornada "laboral" es extenuante, expuesta a mil humillaciones de clientes que, en el fondo, se odian a sí mismos, y a contraer el SIDA por puro capricho o comodidad del que paga. Debajo del dibujo que insinúa unos pechos o una sonrisa laten verdaderos torrentes de lágrimas; y más al fondo se mueven unas mafias tan crueles y poderosas como las del narcotráfico. Podemos defender la libertad sexual, pero contribuir a una esclavitud sexual en nombre de la libertad sexual es pura hipocresía. Y publicar anuncios que dicen: "quince jóvenes deliciosas, precios anticrisis" degrada la dignidad de la mujer y de quien publique ese anuncio.

Sin embargo, tanto el mundo de la progresía como el de la moralidad antigua tienden un pudoroso velo sobre este drama. Hacemos campañas extemporáneas contra un burka absurdo pero muy minoritario, y no movemos un dedo para evitar que tengan que quitarse la ropa infinidad de pobres criaturas que no son propiedad de un marido machista y celoso sino de una mafia tiránica y avarienta. Damos horrorizados cifras de violencia de género, pero callamos sobre esta otra violencia igualmente sexista. Dedicamos páginas y páginas al mundial de fútbol: si le duele tal o cual músculo a alguno de nuestros ídolos a punto para el próximo partido; pero ni una palabra sobre el transporte obligado de mujeres a Sudáfrica para relajar a jugadores millonarios e hinchas locos, extenuados por el esfuerzo. Por suerte, la ministra de igualdad parece que está ¡por fin! ocupándose del tema; con mucho retraso pero más vale tarde que nunca. Y hablo de retraso porque éste es un problema mucho más urgente que el aborto (que a ella le parecía "ya superado"); y más urgente que dedicar, en plena crisis económica, varios miles de euros a un estudio sobre la estimulación sexual femenina (¿o es que lo hizo pensando entretener a las mujeres que habrán de gastar menos durante la crisis?)...

Quede claro que no estoy hablando en general de legalizar o no la prostitución. Ese es otro tema más amplio. Ahora se trata sólo de una parte de él que es un auténtico terrorismo interesadamente oculto. No sé calcular cuántas pérdidas supondría para los diarios renunciar a estos anuncios: me dicen que más de las que sospecho. Pues estoy dispuesto a renunciar a la modesta contribución que percibo por mis artículos, si ello puede aliviarles algo... También

sé que suprimir esos anuncios no solucionaría el problema de la trata de mujeres, pero creo que aumentaría nuestra dignidad. Y si no, me atrevo a preguntar a cualquier director o accionista de un periódico qué haría si uno de esos anuncios fuese de su propia hija.

Hace poco me vi con una muchacha admirable de un instituto secular que se dedica, entre otras cosas, a ayudar a estas mujeres. Me contó que había venido hasta muy cerca del lugar donde estábamos citados, acompañada por una chica de su barrio que iba a hacer la calle. “Tú vas a ver a un amigo y yo voy a hacer de puta”, le dijo al separarse. Y al contármelo se le asomaba una lágrima a los ojos, a pesar de tanto y tanto como lleva visto. Al despedirnos comentamos que hubo un “líder religioso” al que ambos intentamos seguir, que merecería el mayor aplauso y la mayor admiración aunque fuera sólo por haber dicho simplemente: “las prostitutas irán al Reino de los cielos delante de todos vosotros” (Mt 21,31).

Y termino con esa frase: porque añadir algo sería estropearla.

Fra Leopold d'Alpandei, nou beat per a l'Església

Més de 60.000 persones van assistir el 12 de setembre a la beatificació de fra Leopold d'Alpandei a Granada. El cardenal Angelo Amato va presidir la cerimònia de beatificació

Perfil biogràfic.- Nascut al poble de la Serranía de Ronda d'Alpandei (Màlaga) el 1864, Francisco Tomás es va dedicar en la infantesa a tenir cura d'un petit ramat d'ovelles i cabres i a llaurar la terra, i anys més tard, el 16 de novembre del 1899, va prendre l'hàbit dels caputxins a Sevilla, on va continuar treballant a l'hort dels frares. A la tardor del 1903 es va traslladar a Granada i des del principi va desenvolupar l'ofici de pagès, amb estades alternatives als convents d'aquesta ciutat, Sevilla i Antequera. El 1914 va tornar per quedar-se definitivament a Granada. D'almoier, va recórrer els pobles d'Andalusia oriental i, en alguna ocasió, va arribar a ser insultat i apedregat, tot i que la seva devoció, especialment per la Mare de Déu, no cessava. De fet, quan algú li demanava un favor, sempre instava el peticionari a pregar tres “avemaries”. Tres anys abans de la seva mort va caure escales avall i va patir una fractura de fèmur, i, després d'una convalescència hospitalària, va aconseguir tornar a caminar amb ajuda de dos bastons i

continuar amb la seva vida contemplativa, però ja al convent. Fra Leopold va morir el 9 de febrer del 1956, i molts fidels van anar al convent per al darrer comiat. Des d'aleshores, cada any milers de devots visiten la cripta on descansen les restes mortals.

Germanes de la Creu: beatificació de la Mare Maria de la Puríssima

La beatificació de Madre María de la Purísima, presidida pel cardenal Àngelo Amato, prefecte de la Congregació dels Sants, efectuada el 18 de setembre a l'estadi de La Cartuja de Sevilla amb l'assistència d'unes 45.000 persones, engrandeix les Germanes de la Creu, a les quals pertanyia aquesta beata i la fundadora de les quals, santa Àngela, ja va ser beatificada i canonitzada per Joan Pau II. Aquesta beatificació ha estat presidida per la imatge de La Macarena, que ha sortit per primera vegada del casc històric per creuar l'antic cabal del Guadalquivir i endinsar-se a l'illa de La Cartuja. Amb aquesta cerimònia, l'Església també ha establert el 31 d'octubre —dia de la seva mort el 1998— com a dia de la nova beata.

Xarxes Solidàries

Dimecres 22 de setembre vam celebrar la primera reunió del curs de la Xarxa d'entitats Solidàries. Després de quasi dos anys de trobades, vam començar intentant fer una valoració del camí fet i veient noves possibilitats per el curs vinent. Després de molt compartir, hem pensat que ens cal més coneixement de cada entitat, des del què fa al per què ho fa, i per això aquest curs prioritzarem aquest procés entre nosaltres.

Us seguirem informant dels passos que anem donant.

Un xic d'història

El 6 de novembre de 2008, responent a la convocatòria feta per REDES (Red de Entidades para el Desarrollo Solidario), entitat que agrupa majoritàriament ONG d'institucions religioses i també organitzacions d'inspiració cristiana a l'Estat espanyol, ens reunim a Barcelona per vehicular a Catalunya la campanya: **ÁFRICA: CUESTIÓN DE VIDA, CUESTIÓN DEBIDA.**

D'aquella primera reunió neix el desig de seguir-nos trobant per compartir iniciatives i proposades en els àmbits de la cooperació internacional i de l'educació pel desenvolupament. I així hem anat fent fins a l'actualitat les sis ONG que formem part de Xarxes Solidàries:

Fundació Internacional de Solidaritat, *Companyia de Maria*
SED (Solidaritat, Educació i Desenvolupament), *Germans Maristes*
FUNDEO - Fundació Enric d'Ossó, *Companyia Santa Teresa de Jesús*
Karit, Solidaris per la Pau, *Carmelites*
Fundació Proide, *La Salle*
Taller de Solidaritat, *Serventes de Sant Josep*
Siempre Adelante, *Concepcionistes Missioneres Ensenyament*
URC

En aquest moment estem donant suport a una part del projecte d'ajuda d'emergència pels desplaçats de la República Democràtica del Congo, impulsat pel FISC.

Mirant vers el futur i després dels primers passos, que sempre són difícils, i amb el repte de definir amb més claredat la nostra raó de ser, ens agradaria apostar per ampliar el grup a totes aquelles entitats i ONG vinculades a institucions religioses amb presència a Catalunya i que desenvolupen la seva tasca en l'àmbit de la cooperació internacional. En el món actual, més que mai, hem de fer xarxa per tenir una incidència social més gran i per compartir recursos i iniciatives que de ben segur facilitaran l'assoliment del nostre gran objectiu: fer un món més just per a tothom.

El pare Cardona: un exemple del monjo d'avui

(Bernat Vivancos - *Escolania de Montserrat*) El pare Josep Maria Cardona, que molts hem conegut com a "Pep", ha estat a dins i a fora del Monestir de Montserrat una persona

estimada, valorada, un amic entranyable, un monjo proper. Estimava i es feia estimar.

D'ell en podria destacar moltes virtuts, molts records, viscuts i conviscuts any rere any, des d'un onze de setembre que em va rebre, a l'edat de 10 anys, a l'Escolania de Montserrat, fins a veure'm, 25 anys més tard, dirigint els mateixos escolans que ell tant estimava.

Deixant de banda aspectes més personals, m'agrada destacar avui una vessant seva que he admirat i que admiro: era un home que contagiava bonhomia, serenor, pau d'esperit, et feies seu el seu afecte. Com a monjo, com a home d'església i creient convençut que era, sabia fer propera la fe a molta gent que potser n'estava al marge. Què vull dir amb això? Doncs que ell sabia transmetre en tot moment el cantó més humà i més comprensiu de l'Església, distanciant-se d'una església que sovint jutja en comptes d'exemplificar l'amor veritable. Amics d'àmbits ben diferents han trobat en la persona del pare Cardona una orella que escoltava i que era propera, una manera de fer i pensar moderna però arrelada, lliure però no pas orfe de compromís.

Els últims dies de la seva malaltia ens ha estat en tot moment un nou exemple. Ara d'aquesta fe viva i alegre que tants desitjaríem tenir. Vivia la mort i la fe amb una naturalitat sorprenent.

Un exemple, doncs, per a dubtosos, per a porucs, per a incrèduls... però també un exemple per a creients, per a aquells que sovint entaforem el missatge cristià en un pou poc lúcid. Un exemple, en definitiva, que contagia, i que a molts ens ha fet sentir més cristians i més persones. (www.catalunyareligio.cat)

L'Arquebisbat demana voluntaris per a la visita del Papa a Barcelona

NOTA DE PREMSA

És conegut de tothom que els propers dies 6 i 7 de novembre Barcelona tindrà el privilegi de rebre la visita de Sa Santedat el Papa Benet XVI amb motiu de la dedicació del Temple de la Sagrada Família.

L'organització d'un esdeveniment com aquest comporta múltiples punts d'atenció que forçosament han de cobrir-se en base a la col·laboració desinteressada de moltes persones, tant sigui en el procés previ de preparació dels actes, com en el moment de la seva culminació.

Per atendre tots els aspectes inherents a aquesta visita, s'ha constituït des del passat dia 15 de setembre a l'Arquebisbat de Barcelona (carrer del Bisbe, 5 - 08002 Barcelona), l'oficina "Voluntaris pel Papa", el responsable de la qual és el Sr. Xavier Gambús, on podreu inscriure-us i demanar qualsevol informació al respecte. També podeu contactar a través del correu electrònic vsp.voluntaris@arqbcn.cat i per telèfon 93 270 10 12 o per fax al nº. 93 270 13 03, matins de 10 a 14 h i tardes de 17 a 19.30 h. Per a més informació, podeu consultar la plana www.papabarcelona2010.cat, especialment en l'apartat "vull participar-hi".

Us necessitem! Us hi esperem!

Barcelona, 21 de setembre de 2010

Agenda

Setembre 2010

27	DI	Data límit d'inscripció a la trobada general dels religiosos a Vic
----	----	--

Octubre 2010

2	Ds	Caminada contemplativa per les rodalies del Santuari de Puiglagulla
3	Dg	Trobada de la Pau – Comunitat de Sant'Egidio – Barcelona
4	DI	Assemblea de Superiores Majors i Abadesses
		URC-CEVRE: inici del primer trimestre de la formació inicial
7	Dj	Comissió Permanent
9	Ds	Trobada de religiosos a Vic - Acte central dels 30 anys
13	Dc	Xarxa Àfrica – Europa, Fe i Justícia
15	Dv	Estació d'enllaç
18	DI	URC-CEVRE: Inauguració oficial del curs de formació inicial
21	Dj	Delegats Episcopals de Vida Consagrada 1 – El Sant Dubte d'Ivorra
23	Ds	URC-CEVRE – Jornada de formació permanent
27	Dc	SIRBIR (Secretariat Interdiocesà de Relacions Bisbes i Religiosos)

Canvi de data: la Jornada de Religioses i religiosos en Barris Obrers i Populars, programada pel dia 27 de novembre, s'avançarà al 6 de novembre. Se n'informarà oportunament.

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>